

13.09.2016, wtorek, 19:00

Wrocław, kolegiata Świętego Krzyża i św. Bartłomieja, pl. Kościelny 1

229

Tajemnicze głosy

WYKONAWCY:

Dora Hristova – dyrygent

Le Mystère des Voix Bulgares

Giovanni Sollima – wiolonczela

PROGRAM:

Giovanni Sollima (*1962) *Lamentatio*

Giovanni Battista degli Antonii (1636–1698) *Ricerca seconda sopra il Violoncello*

Giovanni Sollima *Hell I* z *Songs from the Divine Comedy* (wersja na wiolonczelę solo)

Fandango (wg Luigi Boccheriniego)

Giulio de Ruvo (XVII/XVIII w.) *Romanella, Ciaccona, Tarantella*

Giovanni Sollima *Concerto rotondo*

Ivan Spassov (1934–1996) *Mehmetio*

Nikolai Stoykov (*1936) *Katugérine*

Georgi Andreev (*1969) *Sama li si den ženata*

Kiril Stefanov (1933–2005) *Horo*

Bułgarska pieśń ludowa

Konstantin Shopov (*1941) *Izleł e Deljo hajdutin*

Kosta Kolev (1921–2010) *Dreme mi se lega mi se*

Szopskie pieśni

Filip Koutev (1903–1982) *Polegnata e Todora*

Giovanni Sollima *Natural Songbook nr 1*

Nikolai Kaufman (*1925) *Vgradena nevesta*

Giovanni Sollima *Natural Songbook nr 5*

Nikolai Kaufman *Danjowa mama*

Giovanni Sollima *Natural Songbook nr 6*

Krassimir Kyurkchisky (1936–2011) *Diłmano, diłbero*

Przekraczanie

granic epok, balansowanie między klasyką a eksperymentem, fuzje stylów i technik to dziś – można powiedzieć – *status quo* muzycznego świata. Wspólny koncert *Le Mystère des Voix Bulgares* i Giovanniego Sollimy zdaje się być tego potwierdzeniem. Zarówno sycylijski wiolonczelista, jak i bułgarskie śpiewaczki goszczą na festiwalu *Wratislavia Cantans* nie po raz pierwszy. To nie przypadek, że dynamiczne południowe charaktery, które cechuje duża otwartość na rzeczowe „przekraczanie granic”, spowodowane autentycznym umiłowaniem muzyki, spotkały się w festiwalowym projekcie.

I chór pod batutą Dory Christowej, i Sollima mistrzowsko reprezentują świat muzycznej klasyki. Nie przeszkadza im to jednak w uwiarygodnianiu wartości repertuaru pochodzącego z innych muzycznych światów. Poruszają się sprawnie – zwłaszcza Sollima – w świecie jazzu, rocka, muzyki metalowej czy elektronicznej. Współtworzą projekty międzykulturowe – potrafią spotkać się na wysublimowanym „jedwabnym szlaku” Yo-Yo Ma czy produkcjach *classical crossover* Christophera Tina i pozostać sobą.

OMÓWIENIE

WERONIKA GROZDEW-KOŁACIŃSKA

W Bułgarskie chóry żeńskie, wykonujące komponowaną muzykę narodową, silnie skojarzoną z muzyką ludową w różnych lokalnych jej odmianach, zyskały rozgłos na świecie dzięki niekwestionowanemu mistrzostwu emisji głosu (sięgającej do tradycyjnej sztuki śpiewu) i użyciu jej w skomplikowanych układach brzmieniowych, zwłaszcza w zakresie sekundowej i kwartowej interwaliki, techniki burdonowej, bogatej ornamentyki i melizmatyki. Według Dimitriny Kaufmann (*Мистерията на българското многогласие*) tajemnica bułgarskich głosów tkwi w długotrwałym i intensywnym procesie stapiania się tradycji i współczesności, „wiejskich” głosów śpiewaczek i kunsztu kompozytorsko-dyrygenckiego. Jest też z pewnością następstwem zakorzenienia w rodzinnym muzykowaniu. Kariera muzyczna i kompozytorska Sollimy potwierdza wartość pokoleniowego przekazu tradycji muzycznych. Jego ojciec był jednym z najsłynniejszych włoskich pianistów, kompozytorów i pedagogów, więc od najmłodszych lat wzrastał wśród artystów z różnych środowisk i kultur muzycznych. Refleksy tych spotkań przebijają w jego twórczości i wykonawstwie, a zwłaszcza w doprowadzonej do perfekcji improwizacji.

W Bułgarska muzyka klasyczna rodziła się w specyficznych warunkach – pragnienie „dogonienia” Europy po pięćsetletnim zastoju w rozwoju wysokiej kultury muzycznej było bardzo silne. Towarzyszyła temu duża świadomość wartości muzyki tradycyjnej, na której z końcem XIX w. wzrosła muzyczna kultura narodowa. Rozwijała się głównie chóralistyką, jako sztuka najsilniej wynikająca z tradycji (ludowej i cerkiewnej). Od początku w twórczości kompozytorów tzw. I Generacji niezwykle wyraźne były odniesienia do pieśni ludowej. Dobri Christow (1875–1941) przekonywał, iż formy polifoniczne stanowią o wyższym stopniu rozwoju wokalne kultury muzycznej (jak włoska polifonia renesansowa). Tak zrodziła się idea „obrobki”, twórczego opracowania ludowej pieśni. Co ciekawe, rodzimy wielogłos tradycyjny nie był wtedy uznawany za rzeczywistą polifonię. Aleksander Krystew (1879–1945) zwracał uwagę, że „harmonizowanie pieśni ludowych powinno być bardziej melodyczne niż harmoniczne”, aby nie zaciemniało jej oryginalności brzmieniowej, wynikającej ze skomplikowanej, a przede wszystkim odmiennej niż zachodnioeuropejska, tonalności i metryczności. Specyfiką wczesnych wykonań klasycznej muzyki bułgarskiej była pewna dowolność w traktowaniu kompozycji. Śpiewacy mogli wprowadzać elementy improwizacji, zwłaszcza w pieśniach o swobodnym metrum i wybujałej ornamentyce. Bogata ludowa muzyka Bułgarów, nieograniczana prawidłami systemów tonalnych klasycznej muzyki Zachodu, z których ta ostatnia wyzwała się właśnie wtedy, gdy rodziła się klasyczna muzyka bułgarska, zaważyła na odmiennym podejściu do sztuki komponowania i otwartości na eksperyment w sferze brzmienia.

Bułgarskie chóry żeńskie, wykonujące komponowaną muzykę narodową, silnie skojarzoną z muzyką ludową w różnych lokalnych jej odmianach, zyskały rozgłos na świecie dzięki niekwestionowanemu mistrzostwu emisji głosu (sięgającej do tradycyjnej sztuki śpiewu) i użyciu jej w skomplikowanych układach brzmieniowych, zwłaszcza w zakresie sekundowej i kwartowej interwaliki, techniki burdonowej, bogatej ornamentyki i melizmatyki.

Apogeum inspiracji śpiewem ludowym (nie tylko samą pieśnią, ale i elementami tworzącymi specyfikę jej wykonania) w bułgarskiej twórczości chóralnej przypada na lata 50. i 70. XX w. Tworzywem kompozycji stał się wówczas tradycyjny wielogłos w jego różnorodnych przejawach stylistycznych. W założonym w 1951 r. chórze Filipa Kutewa (1903–1982) śpiewały wybitne śpiewaczki ludowe z różnych regionów Bułgarii. Proces kompozytorski chóralnej „obrobki” (z detalami opisał go Timothy Rice w *May It Fill Your Soul*) przebiegał we współpracy z wykonawczyniami. Naturalnie śpiewana pieśń niejako „obrosła” w kolejne warstwy kontrapunktu, podlegając modulacjom, którym w organiczny sposób towarzyszył burdon. Specyficzna harmonia nawiązywała do „europejskiego

standardu” jedynie poprzez kandydencje doskonałe i zawieszono, tworząc zupełnie nową estetykę brzmieniową w klasycznej chóralistyce. Za wzorcówką dla tego stylu uznawana jest pieśń *Polegnęła e Todora*. „Złoty okres obrabotki” to odniesienia do tradycji muzyki instrumentalnej poprzez imitację jej brzmienia. Sztandarowym przykładem jest utwór Petara Liondewa (*1936) *Ergen deda*, który doczekał się wielu przetworzeń i wykonań w rozlicznych wariantach – od klasycznych po rockowe, jak np. cover Yoshida Brothers.

Doskonale wyszkolone i elastyczne technicznie „tradycyjne” głosy Bułgarek oraz „nowoczesna” polifonia chóralna okazały się nie tylko ciekawym zjawiskiem na mapie światowej kultury muzycznej, stały się też inspiracją do innych odważnych poszukiwań twórczych w kontekście sięgania do korzeni europejskiej polifonii wokalne. Pod wrażeniem sukcesu *Le Mystère des Voix Bulgares* powstał np. *Les Nouvelles Polyphonies Corses*. Żywiołem, który zdaje się łączyć sztukę wykonawczą „bułgarskich głosów” i genialnego Sollimy, jest wykorzystywanie do maksimum możliwości instrumentu. Istotną rolę gra też przestrzeń, w której muzycy szukają harmonii muzycznego spełnienia. Po kolana w wodzie czy na górskich niwach, w murach starej świątyni czy w nowoczesnej sali koncertowej – wirtuozeria artystów ściga się z radością muzykowania. Politonalne i polirytmiczne pola brzmieniowe, podsycone przejmującymi treściami literackimi, zintensyfikowane w repertuarze bułgarskiego chóru, dają duże możliwości interpretacyjne, będąc jednocześnie wygodną bazą dla improwizacji. Inspirujące są też same fenomeny foniczne, których przetworzenie czy też adaptacja w innym kontekście wykonawczym należy do nieokiełznanych wytworów sonorystyki.

Vgradena nevesta Nikołaja Kaufmana (*1925) i *Diłmano, diłbero* Krasimira Kjurkczijskiego (1936–2011) to dwa spośród czterech utworów wybranych do wspólnego wykonania przez Sollimę i chór, które wydają się być doskonałą płaszczyzną muzycznego spotkania. W pierwszej kompozycji pobrzmiewa echo czasów ottomańskich – rzewną improwizację, obrazującą dramat kobiety wmurowanej przez męża w most na rzece, oryginalnie realizuje tradycyjna gadułka, o przenikliwej barwie brzmienia. Pod względem siły emocjonalnego oddziaływania, ukrytej w możliwościach artykulacyjnych i dynamicznych, wiolonczela i gadułka mogą ze sobą konkurować. Drugi z utworów jest żywiołową muzyczną fraszką, o dosadnym erotycznym zabarwieniu. Skandowana ostrymi żeńskimi głosami, które zdają się niemalże iskrzyć od zagęszczenia szorstkich sekundowych współbrzmień, jest jakby wyzwaniem na muzyczny pojedynek, *duello* południowych wirtuozów, w którym z pewnością nie będzie przegranych.

DORA HRISTOVA

fol. archiwum artystki

Dora Hristova – dyrektor artystyczna i dyrygentka chóru kobiecego *Le Mystère des Voix Bulgares*, profesor Akademii Muzyki, Tańca i Sztuk Pięknych w Płowdiw. Ukończyła Narodowe Konserwatorium w Bułgarii. W 1971 r. otrzymała dyplom z dyrygentury, wykonując na recitalu dyplomowym *Requiem* Mozarta. W 1985 r. uzyskała stopień doktora za pracę *Problemy interpretacyjne w klasycznej bułgarskiej muzyce chóralnej*.

Dora Hristova cieszy się międzynarodowym uznaniem. Wystąpiła ponad 1000 razy na estradach najważniejszych sal koncertowych świata, m.in. Royal Festival

Hall, Barbican Centre w Londynie, Avery Fisher Hall w Lincoln Center w Nowym Jorku, Kennedy Center w Waszyngtonie, Boston Symphony Hall, Chicago Symphony Hall, Concertgebouw w Amsterdamie, Vredenburg w Utrechcie, Disney Hall w Los Angeles i wielu innych w Ameryce Północnej, Południowej, Europie i Azji.

Determinacja, pogłębiona praca pedagogiczna i naukowa, wrażliwe podejście psychologiczne i wybitne uzdolnienia artystyczne sprawiły, że artystka odniosła wspaniałe sukcesy jako dyrygentka żeńskiego chóru *Le Mystère des Voix Bulgares*. Wyniosła ludowe, wiejskie pieśni

na poziom współczesnych dzieł sztuki. Jej artystyczne mistrzostwo widoczne jest także w 15 kompozycjach i aranżacjach dla chórów wykonujących muzykę klasyczną i ludową. Eksperymentuje w dziedzinie kolorystyki i brzmienia różnych zespołów wokalnych.

Dwukrotnie została nominowana do Grammy i otrzymała tę nagrodę jako dyrygent większości kompozycji z albumu Marcela Celliera *Le Mystère des Voix Bulgares – Volume II*; drugą nominację dostała za album *Rituals* w 1994 r.

GIOVANNI SOLLIMA

Giovanni Sollima jest wiolonczelistą i kompozytorem. Studiował grę na wiolonczeli pod kierunkiem Giovanniego Perriery i Antonia Janigra oraz kompozycję pod kierunkiem ojca, Eliodora Sollimy oraz Milka Kelemena.

Gra na instrumencie nie jest dla Sollimy celem samym w sobie, ale środkiem porozumiewania się ze światem. Jako kompozytor swoje przesłanie zawiera w utworach pełnych śródziemnomorskich rytmów, z typowo włoską linią melodyczną. W jego muzycznym świecie jest miejsce dla wszystkich epok: od „epoki jurajskiej” wiolonczeli, jak sam nazywa okres barokowy, po „epokę metalu”. Komponuje zwykle na wiolonczelę i znacznie przyczynia się do tworzenia nowego repertuaru na ten instrument. Jego fani to zróżnicowana grupa – od melomanów po fanów metalu: Sollima podbija serca wszystkich.

Współpracował z takimi artystami, jak Yo-Yo Ma, Riccardo Muti, Claudio Abbado, Giuseppe Sinopoli, Jörg Demus, Martha Argerich, Jurij Baszmiet, Katia i Marielle Labèque, Ruggero Raimondi, Bruno Canino, DJ Scanner, Viktoria Mullova, Patti Smith, Philip Glass, Carolyn Carlson, Bob Wilson, Peter Greenaway i John Turturro.

Jego najnowsza płyta dla wytwórni Glossa Music to pierwszy z cyklu trzech albumów ze wszystkimi dziełami wiolonczelowymi rzymskiego kompozytora Giovanniego Battisty Costanziego, którego muzyka jest brakującym ogniwem między muzyką barokową a klasyczną w repertuarze na wiolonczelę.

Giovanni Sollima uczy w Accademia Nazionale di Santa Cecilia w Rzymie. Gra na wiolonczeli Francesca Ruggieriego (1679, Cremona).

Fot. archiwum zespołu

LE MYSTÈRE DES VOIX BULGARES

Le Mystère des Voix Bulgares to światowej sławy chór kobiecy. Nazwę nadał mu szwajcarski producent muzyczny Marcel Cellier, który 60 lat temu odkrył piękno bułgarskiej muzyki tradycyjnej i zaprezentował je światu. Na wydanym przez Kaufmana i nagrodzonym Grammy albumie większość utworów została wykonana przez chór Le Mystère des Voix Bulgares. Zespół specjalizuje się w wykonawstwie

zarówno tradycyjnej, jak i współczesnej muzyki bułgarskiej oraz występuje a cappella pod dyktando Dory Hristovej. Koncerty chóru, przyjmowane entuzjastycznie przez publiczność, cechuje niezwykle piękno. Sekretną bronią zespołu są urzekające harmonie. Osobom przyzwyczajonym do interwałów zachodniej muzyki rozmywające się dźwięki śpiewane przez chór mogą wydać się dziwne, a wręcz

dysonujące. Mikrointerwały kreują specyficzny, niewyobrażalnie piękny strumień dźwięków. Le Mystère des Voix Bulgares to fascynująca formacja – 22 kobiety w tradycyjnych strojach z różnych regionów Bułgarii, tworzące unikalne zestawienia muzyczne i wykonujące wielogłosowe aranżacje a cappella. Atrakcyjność zespołu polega na jego umiejętności uchwycenia esencji różnorodności Bułgarii i wiekowych tradycji wokalnych przy jednoczesnym stworzeniu zaskakująco nowego i oryginalnego brzmienia dzięki wyjątkowym aranżacjom chóralnym.

Podczas koncertów prezentowane są pieśni o życiu i starych tradycjach bułgarskich. Niegdyś młodzi mężczyźni i kobiety umawiali się na spotkania przy pracy, podczas których mogli pobyć ze sobą, poflirtować i wymienić się obrazowymi, dźwięcznymi pieśniami, które były podstawą miłosnej gry w wiejskich rejonach Bułgarii. Kobiety śpiewały z okazji pierwszych oznak wiosny, żniw i dni świątecznych Bożego Narodzenia i Wielkanocy. Stosując nagłe zerwania linii melodycznej i glissanda, które czarodziejsko odbijały się echem po zboczach gór i płynęły przez pola otaczające te odległe społeczności, bułgarskie kobiety śpiewały, aby obudzić miłość swoich przyszłych mężów, chwalić dary natury i wyrażać radość z pór roku.

Chór współpracował z wieloma znanymi muzykami. Pośród jego projektów warto wymienić nagranie ścieżki dźwiękowej do gry *Alone in the Dark*, która zdobyła uznanie na całym świecie, nagranie kompozycji stworzonych specjalnie dla chóru przez zdobywcę dwóch nagród Grammy, Christophera Tina, i nagranie muzyki do ostatniej produkcji hollywoodzkiej – *Father of God*. Repertuary koncertowe chóru zawierają tradycyjne pieśni ludowe, obrzędowe oraz kościelne.

SKŁAD LE MYSTÈRE DES VOIX BULGARES:

Elichka Krastanova, Elena Bojkova,
Lyubomira Pavlova, Olga Ivanova,
Radka Nankova, Dafinka Damyanova,
Binka Koteterova, Mariya Leshkova,
Violeta Nakova, Gergana Kostadinova,
Daniela Dimitrova, Evelina Hristova,
Sofia Yaneva, Ruslana Asparuhova,
Evguenia Miloucheva, Violeta Eftimova,
Marina Boiadjieva, Daniela Kostova,
Snezhana Kastelova, Tsvetelina Velyovska,
Silviya Vladimirova, Daniel Spassov,
Milen Ivanov

Mehmetio

Rzeczna pieśń miłosna inspirowana śpiewem rodopskich mużulmanów, wyrażająca pragnienie dziewczyny, aby miłość jej ukochanego nigdy nie gasła.

Katugérine

Muzyczny obraz rozigranego dziewczęcego horo, które wije się na monasterskim placu, wywołując żal mnicha, że nie zaznał miłości, zanim oddał się na służbę bożą.

Sama li si den ženata

Młoda dziewczyna, Petrunka, skarży się ukochanemu na ciężką samotną pracę w polu. Ten, przejęty jej niedolą, pragnie ją wyręczyć i namawia, aby odpoczęła w cieniu.

Horo

Inspiracją dla kompozycji stało się taneczne bębnienie tupana, porywające do wspólnego horo na połoninach gór Pirin.

Bułgarska pieśń ludowa

Męski śpiew diafoniczny z rejonów zachodniej Bułgarii – przyjaciele rozmawiają przy winie o codziennych życiowych sprawach.

Izleť e Deljo hajdutin

Utwór oparty na najśłynniejszej z pieśni rodopskich, opowiadającej historię XVII-wiecznego bohatera, hajduka Deljo, broniącego rodzinnej wsi przed Osmanami.

Dreme mi se lega mi se

Pieśń – marzenie mężczyzny, którego odwzajemnione pożądanie względem ukochanej kobiety jest tak wielkie, że gotów jest przekupić zarówno jej rodziców, aby mu ją oddali, jak i popa, aby ich zaślubił. Myśl o tym nie pozwala mu zasnąć.

Szopskie pieśni

Wiązanka szopskich pieśni żniwnych, opowiadających o kobiecych pracach w polu, które – choć ciężkie – nie raz bywają pretekstem do wesołej zabawy i żartów.

Polegnała e Todora

Utwór o śniącej miłosne sny dziewczynie, Todorze, zbudzonej przez wiatr, inspirowany trackimi pieśniami tradycyjnymi – od pierwszego wykonania stał się wizytówką bułgarskich chórów żeńskich.

Vgradena nevesta

Zachodniobułgarska wersja mrocznej legendy o Mistrzu Manole (Majstor Manoł), który budując most, замуrował w nim swoją młodą żonę Strumę.

Danjowa mama

Pieśń – błaganie matki skierowana do syna o imieniu Danjo, który – w ślad za ojcem – poszedł w góry walczyć o wolność. Zrozpaczona matka pragnie jego powrotu do domu. Chciałaby się cieszyć jego weselem, synową i wnukami.

Diłmano, diłbero

Piękna Diłmana podaje doskonały sposób sadzenia papryczek. Pieśń jest dobitną metaforą aktu miłosnego, który przynosi owoce.

Weronika Crozdew-Kołacińska

14.09.2016, środa, 19:30

Siechnice, kościół pw. Niepokalanego Serca NMP, ul. Kościelna 4

259

Duch bułgarskiej pieśni

WYKONAWCY:

Dora Hristova – dyrygent
Le Mystère des Voix Bulgares

PROGRAM:

Krassimir Kyurkchiysky (1936–2011) *Zaženi se Cjuro*
Petar Liondev (*1936) *Moma hubawa*
Stefan Muotafchiew (1942–1997) *Listni se, goro*
Nikolai Kaufman (*1925) *Temen obłak*
Alleluja

Kosta Kolev (1921–2010) *Dreme mi se lega mi se*
Nikolai Kaufman *Zapali se pianinata*
Hristo Todorov (1927–1980) *Swatba*
Nikolai Kaufman *Mari, Jano*
Petar Liondev *Ergen deda*
Szopskie pieśni
Apostol Nikolaev–Stroumski (1886–1971) *Nine*
otpusztaeszi raba twoego
Dora Hristova (*1947) *Wito horo*
Nikolai Kaufman *Danjowa mama*
Nikolai Kaufman *Duda e bołna legnata*
Krassimir Kyurkchiysky *Diłmano, diłbero*

Komentarz do programu i biogramy artystów przy informacjach o koncercie we Wrocławiu z dn. 13.09 o godz. 19:00.

CZAS 60'

Duch bułgarski pieśni

Zaženi se Gjuro

Pieśń o miłości i pragnieniu ożenku. Trzymiesięczne poszukiwania kandydatki na żonę zaprowadziły Giura do Sofii. Tam zakochał się w pięknej Jance, której urodę porównuje do najpiękniejszych kwiatów i najśodszych owoców.

Moma hubawa

Pieśń inspirowana wiosennym żeńskim obrzędem „łazaruwanie”, kultywowanym powszechnie w Bułgarii w sobotę tygodzień przed Wielkanocą. Grupa dziewcząt śpiewem prowokuje do wyjścia z domu wybraną urodziwą dziewczynę, aby życzyć jej rychłego zamążpójścia.

Listni se, goro

Refleksyjny utwór inspirowany rodopską pieśnią o drzewie, które przywdziało żałobę po walczących o wolność hajdukach i jako jedyne w całym lesie nie okryło się wiosną zielonym listowiem.

Temen oblak

Dialog dwóch dziewczyn, w którym wychodzi na jaw tajemnica, że jedna z nich kocha brata tej drugiej. Martwi ją jednak i dziwi brak wzajemności – chłopak niczego jej jeszcze nie podarował i nie poprosił o rękę.

Dreme mi se lega mi se

Pieśń-marzenie mężczyzny, którego odwzajemnione pożądanie względem ukochanej kobiety jest tak wielkie, że gotów jest przekupić zarówno jej rodziców, aby mu ją oddali, jak i popa, aby ich zaślubił. Myśl o tym nie pozwala mu zasnąć.

Zapali se płaninata

Poruszająca, metaforyczna pieśń o orlicy, która ratuje z pożogi swoje młode. Gasząc w gnieździe ogień, traci skrzydła i nogi.

Swatba

Pieśń jest obrazem orszaku i zabawy weselnej, które jawią się jako ciemny obłok, ponieważ widziane są oczami smutku i czyjeś utraconej miłości...

Mari, Jano

Utwór osnuty na kanwie dobrudżańskiej stynnej pieśni *Lale li si, ziumbiut li si*, opowiada o pięknej Janie, widzianej oczami jej kochanka.

Ergen deda

Satyryczna pieśń wyśmiewająca starego kawalera, próbującego włączyć się do tanecznego kręgu dziewcząt, co staje się powodem kpin z ich strony, a ostatecznie kończy się ich ucieczką i pozostawieniem upokorzonego bohatera z najmłodszą z grupy, niedojrzałą dziewczyną, Angeliną.

Szopskie pieśni

Dwie dziewczyny nakłaniają młodego mężczyznę do tego, aby przyłożył się bardziej do pracy, aby móc zdążyć przed nadchodzącym świętem.

Nine otpushtaeszi raba twoego

Śpiew kościoła prawosławnego, zwany Kantykiem Symeona (łac. *Nunc dimittis*), będący częścią Wieczerni – codziennego dziękczynnego nabożeństwa wieczernego.

Wito horo

Przed domem Stanki wije się horo. Młodzież tańczy. Dziewczyna nie włącza się jednak w zabawę – czeka na swego chłopaka, który ma się jej oświadczyć.

Danjowa mama

Pieśń-błaganie matki skierowana do syna o imieniu Danjo, który – w ślad za ojcem – poszedł w góry walczyć o wolność. Zrozpaczona matka pragnie jego powrotu do domu. Chciałaby się cieszyć jego weselem, synową i wnukami.

Duda e boŋna legnaŋa

Dwie pieśni o nieszcześliwej miłości. Bohaterką pierwszej jest Duda, której kochanek związał się z inną; bohaterem drugiej – mężczyzna, który za swoją pracę pragnie nie pieniędzy, lecz miłości kobiety.

Diŋmano, diŋbero

Piękna Diŋmana podaje doskonały sposób sadzenia papryczek. Pieśń jest dobitną metaforą aktu miłosnego, który przynosi owoce.

Weronika Crozdew-Koŋacińska

15.09.2016, czwartek, 19:00

Syców, kościół pw. Matki Bożej Częstochowskiej, ul. Kaliska 28

281

Duch bułgarskiej pieśni

WYKONAWCY:

Dora Hristova – dyrygent
Le Mystère des Voix Bulgares

PROGRAM:

Krassimir Kyurkchiysky (1936–2011) *Zaženi se Cjuro*
Petar Liondev (*1936) *Moma hubawa*
Stefan Muotafchiew (1942–1997) *Listni se, goro*
Nikolai Kaufman (*1925) *Temen obłak*
Alleluja

Kosta Kolev (1921–2010) *Dreme mi se lega mi se*
Nikolai Kaufman *Zapali se pianinata*
Hristo Todorov (1927–1980) *Swatba*
Nikolai Kaufman *Mari, Jano*
Petar Liondev *Ergen deda*
Szopskie pieśni
Apostol Nikolaev–Stroumski (1886–1971) *Nine*
otpusztaeszi raba twoego
Dora Hristova (*1947) *Wito horo*
Nikolai Kaufman *Danjowa mama*
Nikolai Kaufman *Duda e bołna legnata*
Krassimir Kyurkchiysky *Diłmano, diłbero*

Komentarz do programu i biogramy artystów przy informacjach o koncercie we Wrocławiu z dn. 13.09 o godz. 19:00. Treść utworów wokalnych przy informacjach o koncercie w Siechnicach z dn. 14.09 o godz. 19:30.

CZAS 60'

16.09.2016, piątek, 19:00

Głogów, kolegiata pw. Wniebowzięcia NMP, pl. Kolegiacki 10

299

Duch bułgarskiej pieśni

WYKONAWCY:

Dora Hristova – dyrygent
Le Mystère des Voix Bulgares

PROGRAM:

Krassimir Kyurkchiysky (1936–2011) *Zaženi se Cjuro*
Petar Liondev (*1936) *Moma hubawa*
Stefan Muotafchiew (1942–1997) *Listni se, goro*
Nikolai Kaufman (*1925) *Temen obłak*
Alleluja

Kosta Kolev (1921–2010) *Dreme mi se lega mi se*
Nikolai Kaufman *Zapali se pianinata*
Hristo Todorov (1927–1980) *Swatba*
Nikolai Kaufman *Mari, Jano*
Petar Liondev *Ergen deda*
Szopskie pieśni
Apostol Nikolaev–Stroumski (1886–1971) *Nine*
otpusztaeszi raba twoego
Dora Hristova (*1947) *Wito horo*
Nikolai Kaufman *Danjowa mama*
Nikolai Kaufman *Duda e bołna legnata*
Krassimir Kyurkchiysky *Diłmano, diłbero*

Komentarz do programu i biogramy artystów przy informacjach o koncercie we Wrocławiu z dn. 13.09 o godz. 19:00. Treść utworów wokalnych przy informacjach o koncercie w Siechnicach z dn. 14.09 o godz. 19:30.

CZAS 60'